

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 24. De castitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

mitari nos oportet, est amor in Filium suū. *October.*
Hæc Filium suū infinites plus amat, quam
seipsum; imò nil, nisi ipsum, vel propter i-
psum amat: quidquid pro nobis agit, ad a-
morem hunc cordibus nostris inferendum
collimat si; consilijs ipsius non responde-
mus, nihil de reliquo ab ea expectemus.

*Examina te super tua in Sanctissimam Virgi-
nem pietate. Ea enim solida non est, nisi ad
imitandas ipsius virtutes tendat.*

Ego Mater pulchræ dilectionis, & ti-
moris, & agnitionis, & sanctæ spei. *Eccli.*
34. 24.

Imitari non pigear, quod celebrare de-
lectat. *Aug.*

D I E S XXIV.

De Castitate.

I.

Castitas est virtus, quæ nos SS. Angelis
æquales reddit. Illorum castitas feli-
cior, nostra generosior est. Illi carnem
non habent, quam impugnant, nos eam
habemus. Nos puritatem nostram in me-
dio tot hostium, nisi per magna certamina,
è quibus pauci admodùm recedunt victo-
res, conservare non possumus. *Virgini-*

F 3 tas

October.

tas proximos nos Deo reddit: in Deo ipso, inquit S. Ambrosius, Prototypum querit. Pater æternus Virgo, & Pater est. Idcirco Deus carnem humanam assumpturus è Virgine nasci voluit: Maria, cùm Mater Dei salutaretur, & Mysterium hoc capere non posset, quomodo, inquietabat, cum has Matris dignitate convenire potest Virginitas, quam ego, quocunque demum pretio conservare decrevi. Quantum igitur hujus virtutis debet esse pretium, cùm Maria adeò illustrata eam ipsi dignitati Matris Dei præhabeat, nolens eam Virginitatis suæ impensis emere? Christus Dominus intimum sibi in terris amicum adisciscere volens inter omnes alios discipulos, Joannem sibi elegit, quod is Virgo esset. Servator, qui passus est, ut atrocissimæ in se calumniæ conijerentur, ita, ut seductor, impius, & blasphemus diceretur, tanto tamen honorem castitatis suæ tueri ardebat studio, ut à suis inimicis hac in re vel modicè se perstringi haud permisit.

II. Deus animas castas extraordinario amore prosequitur, hinc ipsis peculiariter sese communicat, arcana sua aperit, suorumque favorum eas participes reddit. Christus multas quidem gratias Petro conculit,

tulit, zelum ejus magnopere probavit; sed Octobre
præter Joannem castum, & Virginem ne-
mini concessum fuit in IESU pectore quie-
scere, divinumque hoc Sacrarium ingredi,
& præcipuorum arcanorum concium fie-
ri: SS. Confessores, Martyres, Apostoli
magnis gaudent privilegijs; sed nemini,
nisi Virginibus concessum esse videtur,
Agnus sequi, quo cunque jerit. Istæ sunt spon-
sæ. Atque hæc illustris dignitas iphis u-
bique aditum aperit. Virginitas est pre-
tiosus ille Thesaurus, cuj conservando tot
animæ generosæ sanguinem, & vitam
suam consecrâunt. Conservatio hujus
Thesauri difficultis quidem; sed jactura ir-
reparabilis est. Gratia, ubi perdita fuit,
recuperari potest; sed Virginitas recupe-
rari nunquam potest. Et tamen tam fa-
cile nihil est, quam eam amittere. Ni-
hilominus hunc Thesaurum periculo adeò
temerè exponimus, &, ut videtur, eum
amittendi occasiones studio quærimus,
nósque felices reputamus ob jacturā, quam
sanguineis lacrymis deplorare debereimus,
cùm ea sarciri nulla amplius ratione
queat.

III. Si vel modicum fidei, & rationis ha-
bemus; nihil negligendum, quo puritas
conseruetur. Si ea Thesaurus est, circum-

October.

ferimus eum in vasis fragilibus. Plus non
requiritur, quācum fallente vestigio cada-
mus, & cadendo hæc vasa adeò debilia
frangantur, ac Thesaurum iis contentum
perdamus. Quām præcautus foret ho-
mo, qui pretioso Thesauro oneratus, &
per media præcipitia, vias difficiles, &
lubricas ambulare cogeretur? an nos mi-
nus cautos esse decet, cūm undique cincti
simus præcipitijs, & laqueis, quos inimi-
ci nostri castitati tendunt? pleraque, quæ
cernimus, sermones, quos audimus, toti-
dem sunt laquei, quos diabolus nobis pa-
rat, nisi assiduè nobis invigilemus, nīl o-
mnes gressus nostros observemus; quot
passus faciemus, tot lapsus erunt; qui no-
bis castitatem, gratiam, animam, & Deum
noscendum, eripient. Heu me! tot Sancti
 speluncis sese inclusere, tot puellæ claustra
 quotidie ingrediuntur, tot alijs ad servan-
 dam castitatem sanguinem suum fude-
runt, & nos vel minimam occasionem pau-
lo gratiorem immolare, vel levissimam no-
bis vim inferre non vellemus, sensibus
nostris custodiendis, objectis periculosis
declinandis, aut evitandis socijs, qui ca-
titati nostræ funesti esse possunt.

Cūm

Cum Sapiens nos doceat, nos, nisi Deo lar- October.
giente, continentes esse non posse, puritatem assi-
due à Deo flagitemus.

Scivi, quoniam aliter continens esse
non possum, nisi Deus det. *Sap. 8. 21.*

Gravem Castitas fortita est inimicum,
euj semper resistitur. *Aug.*

DIES XXV.

De Zelo.

I.

Zelum non minūs, quam charitatem ha-
bere obligamur: siquidem, quod ca-
lor est igni, id zelus est charitati: adeoque
sicut, ubi calor non est, ibi nec ignis esse
credendus est; ita, ubi zelus non invenitur,
ibi nec charitas esse censenda est. Zelum
erga proximum habere me oportet, si a-
morem erga Deum habeo. Hunc amo-
rem testari debeo Dei gloriam promoven-
do; qui verò gloriam ejus promovere pos-
sum, nisi laborem, ut eum homines agno-
scant, & ament. An non hoc est zeli ne-
gotium? si Deum amo, amo etiam
id, quod Deus amat, idque eo modo amo,
quo ipse amat: atqui Deus proximum

F 5 meum